

דף יומי

DAF YOMI INSIGHTS

Aug 4

Rav Papa

Joke : They asked the Rabbi who should be the one to make the beer? Should it be the man, or should it be the woman?

Answer: The Rabbi said, "well it is written "Hebrews" If you read it slow and separate the syllables it reads, "He Brews".

ש"ס Words In Similar Sounding

סדן (תענית כה:)

Trunk (of a tree)

סדנא (פסחים כח:).

Wooden Shackle Maker

סודני (גדה יב:)

Master of Secrets

סודנא (פסחים קיג:)

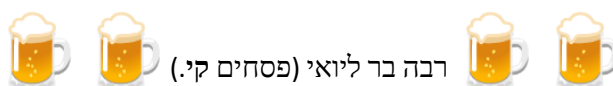
Beer Brewer; A Brewer of Beer

Perhaps חנינא בר פפא had 10 sons, one of which was פפא ר'.

(הדרן)

מ מו

1. ואמר ר' זירא ואיתימא ר' חנינא בר פפא מאי טעמא דר' יהודה דכתיב ברוך ד' יום וכי ביום מברכין אותו ובלילה אין מברכין אותו אלא בא לומר לך בכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו (ברכות מ:)(סוכה מו:).
2. רבה בר ליואי (פסחים מ:)(גדה מו:)

(This may have been wine.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Rav Papa had a daughter, who married דרב נחמן.

יחיב ר' פפא וקמיבעי ליה א"ל הונא בריה דר' נחמן לרב פפא תנינא אין לי אלא שעבר מחמת קריו עבר מחמת מומין
מנין ת"ל והוא קם נשקיה ברישיה ויהיב ליה ברתיה (הוריות יב:)

Hola , Bonjour

שלום שלום לרחוק ולקרוב (סנהדרין צט.).

ופליגא דר' אבהו וכו. ברישא רחוק (שם)

Rabbi Avahu said in Sanhedrin "In the place where The Ba'alay Te'shuvah stand even the purely
righteous don't stand."

Hello to you even if you are far away.

Even if you are as far away as France or Spain.

"Botella tras Botella tras Botella tras Botella"

כל גויי הארץ אפילו ספינות הבאות מגליא לאספמיא אינן מתברכות אלא בשביל ישראל (יבמות סג.).

[Well גליא might typically be translated as Gaul i.e. ancient France. However, France and Spain are contiguous and there is no need for ships to travel between them [the גמרא may be referring, though, to the ships that travel along their coasts]. *Aruch Hashalem* (ערך גליא א) suggests that גליא should be translated as Gallia , a province in Italy near the Rubicon. The ships the Gemara speaks of would then be traveling between Italy and Spain.] (Artscroll Note "22")

The Famous

The famous ר' פפא, Talmid of רבא. Besides for being a tremendous חכם, he was also a beer
brewer.

אמר ר' פפא אי לא דרמאי שיכרא לא איעתרי (פסחים קיג.).

He was also wealthy. "איעתרי".

Which means that he had A PHD (Stands for Papa Have Dough)

דף יומי

דאס וואס דאס

I say that ר' פפא liked fish hash. Here's why:

ר' פפא לא מצלי בביתא דאית ביה הרסנא (עירובין סה).

פרש"י משום ריחא (עירובין סה).

So it might still not be clear if it is a good ריחא which he enjoyed, or a bad ריחא odor.

במה מענגו רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב אמר בתבשיל של תרדין ודגים גדולים וראשי שומין רב חייא בר אשי אמר רב אפילו דבר מועט ולכבוד שבת עשאו הרי זה עונג מאי היא אמר ר' פפא כסא דהרסנא (שבת קיח:)

I rest my case. Clearly this גמרא proves that ר' פפא enjoyed דהרסנא.

The Upshlug (i.e. disproving):

About יהודה ר' I want to say he didn't drink wine or beer:

אמרה ההיא מטרוניתא לר' יהודה מורה ורוי אמר לה הימנותא בידא דההיא איתתא אי טעימנא אלא קידושא ואבדלתא וארבעה כסי דפסחא וחוגרני צידעי מן הפסח עד העצרת וכו. (נדרים מט:)

But even יהודה ר' admits that it is the norm for men to enjoy wine:

במה משמחם ביין ר' יהודה אומר וכו.. אנשים בראוי להם ביין (פסחים קט:)

So too the fact that ר' פפא **admits** that people would enjoy דהרסנא might not prove that he liked it himself.

דף יומי דאס וואס דאס

Back to ר' פפא:

He ate bread, more than others.

אדאכיל רב הונא בריה דר' יהושע חדא אכיל רב פפא ארבע (פסחים פט:)

He was heavy. His full name was Papa son of Abba

והא איכא הא דתניא חמשה שישבו על ספסל אחד ולא שברוהו ובא אחד וישב עליו ושברו האחרון חייב ואמר רב פפא כגון פפא בר אבא (בבא קמא י:)

Both his parents died perhaps in the same period of time.

אמר ליה אבוך היכא א"ל במתא אימך היכא א"ל במתא יהיב בהו עיניה ושכיבן (יבמות קו.)

He married the daughter of סוראה.

רב פפא אמר אמרה לי בת אבא סוראה כי נהמא אקושא בחינכי (כתובות לט:)

She might have been a כהן, and ר' פפא was not a כהן.

רב פפא אכל בשביל אשתו (חולין קלב.)

The רבי of ר' פפא was רבא.

אמר ר' פפא בדיק לן רבא (פסחים נה:)(גדרים צ:)(מועד קטן יג.)

ר' פפא משמיה דרבא (פסחים ז:)(כתובות ז.)

חדא מינייהו ר' פפא אמרה (שבועות כו.)(בב"ק סז:)(בכורות נד:)

The Gemara disposes of the contradiction by answering that one of the two statements under discussion was erroneously attributed to Rava, when in fact it was stated by Rav Pappa. Since Rava did not say both things, there is no contradiction. Tosafos explain: Rav Papa was a disciple of Rava and assumed the leadership of the academy after Rava's demise (Taanis 9a). He would often relate his masters teachings to his students. As a result Rav Papa's students would sometimes think that his teachings were actually Rava's, and would attribute them to Rava when relating them to others (See also Tosafos to Bava Kamma 67b ד"ה רבא, Shabbos 27b ד"ה רב, Shevuos 26a ד"ה חדא; See Yad Eliyahu here).

[When Rava died, his academy was split in two. Part remained in Pumbedisa under the leadership of Rav Nachman Bar Yitzchak, while another part moved to Narsh under the leadership of Rav Papa (Iggeres Rav Shrira Gaon).] (Artscroll Bechoros 54b Note 21)

I want to suggest that רב פפא was well dressed, as the following two גמרא's prove that he understood the powerful effect that being well dressed has on making an impression on people.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ואמר עולא אמר ר' אלעזר האחין שחלקו מה שעליהן שמין ומה שעל בניהן ובנותיהן אין שמין אמר רב פפא פעמים אף מה שעליהן אין שמין משכחת לה בגדול אחי דניחא להו דלישתמעון מיליה (בבא קמא יא):

בעי רב פפא סוס לרכוב עליו וטבעת ליראות בה מהו וכו'. (נדרים לג.).

פירש הר"ן בד"ה סוס לרכוב עליו וכו'. בא"ד : וכן נמי סוס לרכוב עליו ליראות בה כדי שיראה כאדם חשוב כשירכב על סוס ותהא טבעת על ידו ובשביל זה יתנו לו מנה יפה כי האי גוונא גרמא בעלמא הוא

Mochate

The word "Mochate" means to share in spanish. Even among the רבנן you find various degrees of generosity towards one another.

וסימניך עשירים מקמצין (חולין מו.).

This is the גמרא's סימן to remember that it is רבי שמעון בר רבי (who was wealthy) who holds that there must be a כזית left of the liver for the animal not to be considered a טריפה, and ר' חייא (who was not as wealthy) holds that there could even be a משהו.

OK, well in the case of liver we associate רבי שמעון בר רבי with stinginess, but in reality, in the specific case of ר' חייא, we find that רבי שמעון בר רבי was very generous.

ר' חייא ור"ש ברבי שוקלין מנה כנגד מנה ביום טוב וכו'. וכו'. למימרא דקפדי אהדדי והא הנהו שב ביניתא דאתו לבי רבי ואשתכח חמש מינייהו בי ר' חייא ולא קפיד ר"ש ברבי אמר ר' פפא שדי גברא בינייהו אי ר' חייא ור' ישמעאל בר' יוסי אי ר"ש ברבי ובר קפרא (ביצה כח.).

R' Chiya and R' Shimon Bar Rabbi would weigh one portion of meat against another on YomTov. etc. etc. Is this to say that [R' Chiya and R' Shimon the son of Rabbi] were particular with each other to divide their shares of the meat so exactly? But there were these seven fish that were once delivered to Rebbe's home, and subsequently five of them were found in R' Chiya's home, and R' Shimon the son of Rabbi did not mind that he had received a lesser portion from his own fathers house.

The Gemara concedes the point:

Rav Pappa said; throw another person between them, i.e. replace one of the names with that of a different sage. It was either R' Chiya and R' Yishmael the son of R' Yose that divided meat by weighing one portion against another, or it was R' Shimon the son of Rabbi and Bar Kapara. (Artscroll)

So you see that when it came to R' Chiya, we see that רבי שמעון ברבי was generous, but with בר קפרא he was not as generous. Why? רבי שמעון ברבי was not invited to ברבי's wedding.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

רבי עבד ליה הלולא לר"ש ברבי כתב על בית גננא עשרין וארבעה אלפין ריבואין דינרין נפקו על בית גננא דין ולא אומניה לבר קפרא וכו'. יומא דמחייך רבי אתיא פורענותא לעלמא (נדרים נ:)

פרש"י ד"ה לא אומניה לבר קפרא. לפי שהיה איש בדחן ומתיירא שמא יעשה שום דבר שישחוק:

I think Rashi is saying that רבי was afraid that בר קפרא would make him laugh.

Could one suggest that רבי חייא was more מדקדק in his learning?

קפץ ר' חייא ונשבע וכו'. קפץ בר קפרא ונשבע וכו'. תיובתא דבר קפרא תיובתא (יבמות לג.-לג:)

Perhaps ר' thought so:

ר' הושעיא הוה שכיח קמיה דבר קפרא שבקיה ואתא קמיה דר' חייא יומא חד פגע ביה בעא מיניה זב שראה ג' ראיות בליל שמיני מה ב"ה אומרים בדבר זה טעמייהו דב"ה במפלת בלילה משום דכתיב לבת זב שראה ג' ראיות בליל ח' פטרי דלא מיתרי קראי או דלמא לא שנא א"ל בר קפרא מה עייא אומר בדבר זה אישתיק רבי הושעיא לא אמר כלום א"ל בר קפרא צריכין לדברי עייא (כריתות ח.).

R' Hoshaya was often in attendance before Bar Kappara. R' Hoshaya left him and came to attend before R' Chiya. One day R' Hoshaya met Bar Kappara and asked, a *zav* who had three emissions on the eve of the eighth day, what do Bais Hillel say in this case? Is Bais Hillel's reasoning with respect to a woman who miscarries on the eve of the eighty first night following a birth applicable only in that case, because the verse says in the context of a birth, "Or for a daughter" but regarding a *zav* who had three emissions on the eve of the eighth day, Bais Hillel would exempt him from bringing a second offering, since the verses are not superfluous, or perhaps it is not different? Bar Kappara replied to him "What does Iya say in this case?"

Bar Kappara showed his displeasure at losing his disciple to R' Chiya by using a disparaging nickname for R' Chiya. Bar Kappara referred to R' Chiya using the nickname "Iya," thereby alluding to R' Chiya's inability to pronounce accurately the **guttural** letters ח and ע, as the gemara records in *Megilla 24b* (*Maharsha, Moed Katan 16b* ד"ה א"ל א"ל). (Artscroll Note 11)

Or perhaps we can say that the matter of stinginess and generosity amongst the רבנן has to do with how much they consumed in general.

אדאכיל רב הונא בריה דר' יהושע חדא אכיל רב פפא ארבע וכו'. וכו'. רבינא וכו'. וכו'. אמר מאה פפי ולא חדא רבינא (פסחים פט:)

Or perhaps that has nothing to do with it.

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Breaking Bread

Question: Why was six afraid of Seven?

Answer: Because Seven Ate Nine.

Personal Theory: Whereas Seven Ate Nine, Rav Papa when traveling Ate Seven. 💪

ר' פפא כל פרסא ופרסא אכיל חדא ריפתא (תענית יא.)

אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן כמה מהלך אדם בינוני ביום י' פרסאות (פסחים צד.)

והאמר ר' פפא רביעית זמן סעודה לכל אדם אלא רביעית מאכל כל אדם חמישית מאכל פועלים ששית מאכל תלמידי חכמים מכאן ואילך כזורק אבן לחימת (שבת י.)

והרי לשבעה ימי שבת צריכין י"ד סעודות (פרש"י ד"ה י"ד סעודות לא יטול מן הקופה שבת קיח.)

You see that they normally had 2 meals a day. So you have to say that ר' פפא, when he was traveling he had more than 2 meals. Let's say it was an Equinox day and it was exactly 72 minutes per מיל. At the 6th hour he was at approximately 4 מיל when he had his first ריפתא. Four, Five, Six, Seven, Eight, Nine, Ten.

When he reached the 10th מיל, which is how much a person walks in a day, he had his 7th ריפתא. This is consistent with how much ר' פפא normally eats as you can see that in the time that ר' הונא בריה דר' פפא ate one ריפתא, ר' פפא ate Four.

אדאכל ר' הונא בריה דר' יהושע חדא אכיל ר' פפא ארבע (פסחים פט:)

Now presumably this would have been in one meal. So at two meals a day he would have been eating 8 קסבר משום מעיינא, concludes, תענית גמרא in ריפתא's per day.

You see the גמרא calls a ratio of 8 measurements of bread compared with 9 measurements of bread to be (עירובין פב:) you know what I mean? קרובין דבריהם להיות שוין

So perhaps you can say קרובין להיות שוין in regards to the ratio of 7 measurements of bread compared with 8 measurements of bread.

Maybe we can say that you see he ate one loaf of bread less than he normally eats, plus he ate it at a rate of one loaf per פרסה which means he might have broken it up into 7 meals throughout the entire day instead of the usual 2. Maybe he made this change in his eating schedule to help him prevent the digestive discomfort that would otherwise have come to him as a result of his travels.

👍 ר' פפא had 4 and רבינא had 8.

(פסחים פט:)

👊 ר' הונא איניש גוצא הוה (מגילה כז:) ר' הונא had 13. (Also he was short)

(ברכות מב.)

דף יומי דאטאס וואס פא

מעשה דר' פפא

חמשה דברים צוה ר' עקיבא את ר' שמעון בן יוחי כשהיה חבוש בבית האסורין וכו ואל תשב על מטה ארמית איכא דאמרי דלא תיגני בלא קרית שמע ואיכא דאמרי דלא תינתיב גיורתא ואיכא דאמרי ארמאית ממש ומשום **מעשה דר' פפא** (פסחים קיב.-קלב):

פרש"י "שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות ונכנס מדי יום בבייתה לגבות הימנה יום אחד חנקה את בנה ונתנתו על המטה וכשנכנס רב פפא אמרה לו שב עד שאביא מעותיך וכן עשה כשבאתה אמרה המתה את בני וברח מן המדינה"

Well ר' עקיבא heard something from רבא:

בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג).

Perhaps there was something that ר' פפא didn't hear from ר' עקיבא.

תנאים ואמוראים

There are at least 4 פפא's in ש"ס (maybe more):

1. ר' פפא (פסחים מט.).
2. פפא תוראה (גיטין יט.).
3. ר' פפא בר אבא רישבא (חולין נד:).
4. פפא בר שמואל (שבת נד:).

Well I'm not sure if there are any מימרות from רישבא בר אבא ר' פפא, but you might find from his children (יומא סו:).

Also I am not sure if the hunter רישבא, is the same one as פפא בר אבא. The גמרא in סתם ר' פפא בר אבא who might be someone else since he isn't a רב so this might mean he didn't get סמיכה as opposed to פפא בר אבא who did. I want to say about the Hunter one, that he might have gotten סמיכה. He could have been both a רבו חכם and a רבו צייד for his

(חולין סג:). all at the same time תלמידים

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

מסכת נדה In ר' פפא From מימרות Two

1. ר' פפא אמר אין חוששין וכו'. (נדה מו.)

Even if a twelve year old girl is found to lack two hairs , this does not prove that she is a minor. She might be an adult having grown hairs on or after her twelfth birthday, but they fell out before the examination. (Artscroll Note 36)

2. אמר ר' חלבא אמר ר' הונא שתי שערות שאמרו צריך שיהא בעיקרן גומות ר' מלכיו אמר ר' אדא בר אהבה גומות אף על פי שאין שערות אמר ר' חנינא בריה דר' איקא שפוד שפחות וגומות רב מלכיו בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכיא רב פפא אמר מתניתין ומתניתא רב מלכיא לשמעתתא רב מלכיו וסימנא מתניתין מלכתא (נדה נב.)

Some שיטות Of רב פפא Concerning Guarded Status Of Bulls

אתמר פלגא נזקא רב פפא אמר ממונא ר' הונא בריה דר' יהושע אמר קנסא רב פפא אמר ממונא קסבר סתם שוורים לאו בחזקת שימור קיימן ובדין הוא דבעי לשלומי כוליה ורחמנא הוא דחס עליה דאכתי לא אייעד תוריה

(בבא קמא טו.)

רב פפא אמר אינו מועד תנן דסתמא לא הוי מועד (בבא קמא לז.)

Rav Papa said: IS NOT MUAD is what our Mishnah taught, meaning that if the bull's tendency's regarding other species is not known it is assumed not to be a Muad regarding them. etc. etc.

Perhaps you can point out that whereas when it comes to the פלגא נזקא of קרן of שור תם Rav Papa holds that בחזקת שימור קיימן קיימן, whereas later in the גמרא when it comes to extending the מועד status to a different species, Rav Papa holds that they are regarded as being guarded until they become a Muad for that specific species. Perhaps you can explain that this that Rav Papa limits the Muad status to the specific species is only after the Torah had mercy on him since his bull did not become a Muad yet

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

for that specific species. Now, here on since he could say that the קנס of the תורה was only imposed on that species which he became מועד for.

סימנים and ר' פפא

1. ת"ר בפסח קורין בפרשת מועדות ומפטירין בפסח גלגל והאידנא דאיכא תרי יומי יומא קמא בפסח גלגל ולמחר בפסח יאשיהו ושאר ימות הפסח מלקט וקורא מענינו של פסח מאי היא אמר ר' פפא מאפ"ו סימן (מגילה לא.)
פרש"י ד"ה ושאר כל ימות הפסח סימן מאפ"ו: "משכו וקחו לכם צאן" אם כסף תלוה את עמי "
פסל לך" וידבר שבבהלתך ויום טוב שני קורין כיום ראשון שור או כשב
2. תניא בחולו של מועד בראשון מה היו אומרים הבו לד' בני אלים בשני מה היו אומרים ולרשע אמר אלקים בשלישי מה היו אומרים מי יקום לי אם מרעים ברביעי מה היו אומרים בינו בוערים בעם בחמישי מה היו אומרים הסירותי מסבל שכמו בששי מה היו אומרים ימוטו כל מוסדי ארץ ואם חל שבת באחד מהם ימוטו ידחה רב ספרא מנח בהו סימנא הומבה"י רב פפא מנח בהו סימנא הומבה"י וסימניך אמבוה דספרי (סוכה נה.)
3. אמר ר' חלבו אמר ר' הונא שתי שערות שאמרו צריך שיהא בעיקרן גומות ר' מלכיו אמר ר' אדא בר אהבה גומות אף על פי שאין שערות אמר ר' חנינא בריה דר' איקא שפוד שפחות וגומות רב מלכיו בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכיא רב פפא אמר מתניתין ומתניתא רב מלכיא לשמעתתא רב מלכיו וסימנא מתניתין מלכתא (נדה נב.)
4. רב יוסף אמר זיתום המצרי תילתא שערי ותילתא קורטמי ותילתא מילחא רב פפא אמר תילתא חיטי ותילתא קורטמי ותילתא מילחא וסימניך וסימניך וסימניך (שבת קח.)
5. בעא מיניה רבי יצחק בר נחמני מרבי יהושע בן לוי ניקבה כנפה מהו אמר ליה הרי אמרו נקבים שיש בהן חסרון מצטרפין לכאיסר ושאין בהן חסרון מצטרפין לרובא בעופא מאי אמר רבי יצחק בר נחמני לדידי מפרשא לי מיניה דרבי אלעזר מקפלו ומניחו על פי הקנה אם חופה את רוב הקנה טרפה ואם לאו כשרה אמר רב פפא וסימניך נפיא (חולין מה.)

In the case of a bird whose trachea was punctured, with many small holes that have in them a deficiency of the skin, what is the law? How large an affected area renders the bird a traifah? Rav Yitzchak Bar Nachmaini said it was explained to me by R' Elazar After cutting the perforated section on three sides one folds the flap over the mouth of the trachea. If it covers most of the mouth the animal is a traifah, otherwise it is Kosher. Rav Pappa said your mnemonic is "a sieve".

6. אמר ר' פפא תרנגולא דאגמא אסירא תרנגולתא דאגמא שריא וסימניך עמוני ולא עמונית (חולין סב.)

(תוס' ד"ה תרנגולתא דאגמא) Tosfos says these are different species

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

ר' פפא ר' פפא ר' פפא

Unanswered Questions From ר' פפא:

1. בעי ר' פפא יש יד לפאה או אין יד לפאה (נדרים ו:ז).
2. בעי ר' פפא חציו בטבילה וחציו בנתינה מאי תיקו (גיטין טז).
3. בעי ר' פפא בין שיטה לשיטה ובין תיבה לתיבה מאי תיקו (גיטין כ:).

Two הלכות About Ritual Washing From ר' פפא:

1. אמר ר' פפא הרי אמרו בעל קרי חולה שנתנו עליו ט' קבין מים טהור בעי ר' פפא חציו בטבילה וחציו בנתינה מאי תיקו (גיטין טז).
2. אמר ר' פפא האי אריתא דדלאי אין נוטלין ממנו לידים דלא אתו מכח גברא (חולין קז).

דף יומי דאטאס וואס זאגט

ר' חנינא בריה דר' איקא and ר' פפא

1. רב הונא בר מנחם ורב שמואל בר אידי ורב חייא מווסתניא הוו שכיחי קמיה דרבא כי נח נפשיה דרבא אתו לקמיה דרב פפא כל אימת דהוה אמר להו שמעתא ולא הוה מסתברא להו הוו מרמזי אהדדי חלש דעתיה אקרויה בחלמיה ואכחיד את שלשת הרועים למחר כי הוו מיפטרי מיניה אמר להו ליזלו רבנן בשלמא [בעין יעקב הגירסא לשלמא ועיין ברכות סד. (מסורת הש"ס)] (תענית ט.ט:)

Attention!

2. רב פפא ור' הונא בריה דר' יהושע הוו קאזלי באורחא פגעו ביה בר' חנינא בריה דר' איקא אמרו ליה בהדי דחזינך בריכינך עלך תרתי ברוך אשר חלק מחכמתו ליראיו ושהחיינו אמר להו אנא נמי כיון דחזינכו חשבתינכו עילואי כשיתין רבוון בית ישראל וברכינא עלייכו תלתא הנך תרתי וברוך חכם הרזים אמרו ליה חכימת כולי האי יהבי עינייהו ושכיב (ברכות נח:)

עה עה

עליו השלום:

נטילת נשמה (יבמות עה.)

נטילת נשמה (שבת עה.)

ברור לו מיתה יפה (פסחים עה.)

3. שאלו את רבי הלכה כדברי מי שלח להו כדברי כולן להחמיר ר' פפא ור' חנינא בריה דר' איקא חד מתני אהא וחד מתני אחר צורית דתנן איזוהי חצר צורית שחייבת במעשר רבי שמעון אומר חצר הצורית שהכלים נשמרים בתוכה מאי חצר הצורית אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן שחן בצור מושיבין שומר על פתח החצר רבי עקיבא אומר כל שאחד פותח ואחד נועל פטורה רבי נחמיה אומר כל שאין אדם בוש לאכול בתוכה חייבת רבי יוסי אומר כל שנכנסים לה ואין אומרים לו מה אתה מבקש פטורה רבי יהודה אומר שתי חצירות זו לפני זו הפנימית חייבת והחיצונה פטורה שאלו את רבי הלכה כדברי מי אמר להו הלכה כדברי כולן להחמיר (גדה מז:)

One סוגיא is the משנה in גדה with various שיטות of בגרות (artscroll), and the other סוגיא is the משנה in מעשרות which describe the characteristics of the חצר which is considered like a בית to make the produce entered into it be חייב in מעשר. Meaning that once the produce is brought into this חצר the חיוב of taking מעשר off of it is חל.

דף יומי

INSIGHTS ומסע דאס

ז ז

רב פפא משמיה דרבא

סוגיות ברכה (רב פפא אמר משמיה דרבא על ביעור חמץ פסחים ז.)
ברכת חתנים: רב פפא משמיה דרבא אמר ביום טוב שרי בשבת אסיר (כתובות ז.)

מזל (7 7 7) had good ר' פפא

You see that ר' פפא might have had good מזל.

אביי הוה שקיל ואזיל ואזיל ר' פפא מימיניה ורב הונא בריה דר' יהושע משמאליה חזייה ליהוא קטב מירי
דקא אתי לאפיה דשמאליה אהדרא לר' פפא לשמאליה ולרב הונא בריה דר' יהושע לימיניה אמר ליה ר' פפא
אנא מאי שנא דלא חשש לי אמר ליה את שעתא קיימת לך (פסחים קיא:)

So he gives some practical advice on what to do with good מזל.

אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב כשם שמשנכנס אב ממעטין בשמחה כך משנכנס
אדר מרבין בשמחה **אמר רב פפא** הלכך בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי לישתמיט מיניה באב דריע
מזליה ולימצי נפשיה באדר דבריא מזליה (תענית כט.-כט:)

נו סז עז

הגיע זמן ולא נישאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה (כתובות נו.)

רבי שמעון בן יוחי אומר זכרים יאכלו כולן נקבות לא יאכלו שמא ימצא עובר זכר ואין לבנות במקום הבן כלום
(יבמות סז.)

Here is a סימן to remember the שיטה of ר' שמעון there in יבמות.

ר' שמעון אומר על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים דרכו של איש לקדם וכו. (יבמות עז.)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסך דאפ

מפתח The Reverse

Here is the explanation of how this מפתח (Index) works. Instead of looking up the page number based on content or subject matter, it looks up content or subject matter based on two page numbers, one constant and the other ascending.

ט נז : תגלחת (שבת ט:) (נזיר נז:)

ט נח : אין אדם מוציא דבריו לבטלה (נזיר ט.) (כתובות נח:)

ט נט :

There are two מעשים that took place in התלו in בבלי

(נדה ט:)(יבמות נט:)

ט ס :

One Hundred and One

(חגיגה ט:)(ברכות ס.)

ט סא : "בבית האסורים" (ברכות ט:)(ברכות סא:)

דן ידין עמו (בראשית מט:טז)

Joke: What is the difference between an atheist and an agnostic?

Answer: Concerning the name of G-d which is אד - נִי, the agnostic pronounces it "I don't know", and the atheist pronounces it "I deny".

אמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן למה נקרא שמו ירדן שיורד מדין (בכורות נה.)

The phrase דִּינוּ דְּנִי appears at least twice in ש"ס:

1. דִּינוּ דְּנִי יש בו משום דרכי האמורי ר' יהודה אומר אין דן אלא לשון ע"ז שנאמר הנשבעים באשמת שומרון ואמרו חי אלהיך דן (שבת סז:)

Here it means "Be strong my barrels" (perhaps an incantation to cast a spell on the wine that will preserve them through Amorite Magic)

דף יומי דאס וואס דאס

2. ההוא דאמר דונו דיני אמרי שמע מינה מדין קאתי דכתיב דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל (פסחים ד.).
פרש"י ד"ה ההוא דהוה קאמר דונו דיני . בכל דבר משא ומתן שהיה לו עם אדם היה אומר תמיד בא לדין ואינו נשמע לדבר אדם אלא על פי דיין

Here it means "Let my judgements be judged."

🎺 The Reverse מפתח נד Featuring Daf 🎺

כו כז נד

1. הואיל ותנן בבחירתא כוותיה
הואיל ותנן בבחירתא כוותיה (בכורות כו.) (ברכות כז.)
אמר ר' נחמן בר יצחק הלכה כרבי מאיר הואיל ותנן בבחירתא כוותיה (קידושין נד:)
1. חדא מינייהו ר' פפא אמרה
(שבועות כו.) (שבת כז.) (בכורות נד:)

The Same Daf in Two מסכתא's And Also נדף

1. באמת אמרו:
(יומא יא.) (שבת יא.) (נזיר נד:)
אמר ר' אליעזר כל מקום ששנינו באמת הלכה למשה מסיני (ירושלמי נזיר מא.)
כל באמת הלכה היא ואין חולק בדבר (פרש"י ד"ה באמת אמרו סוכה לח.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

2. As Far As The Eye Can See:

שם כפר שיכול לראות בית המקדש משם (פרש"י ד"ה אם עבר צופים פסחים מט.)

אם עבר צופים (ברכות מט:)

ל"א כפי מה שהבהמות רחוקות זו מזו ויכולות להשתמר ברועה אחד והיינו ט"ז מילין כדמפרש בגמרא דהכי שלטא עינא דרועה וכו. (פרש"י ד"ה מצטרף כמלא רגל בהמה רועה בכורות נד:)

Viola Volant

Streets Of Chicago: Peterson, Devon, Touhy

Que Dicen El Publico

What do the people say?

Here are some ד' פפא of דאמרי אינשי:

1. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי חברך מית אשר איתעשר לא תאשר (גיטין ל:)
2. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי קמי דשתי חמרא חמרא קמי רפוקא גרידיא דובלא (סוטה י:)
3. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי כזוא מלעיל כאיסתרא מלתחת (סוכה כב:)
4. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי שפרע קיניה מחריב ביתיה (סנהדרין קב:)
5. והא אמרי אינשי במפתח בבי מטרא בא חמרא מוך שקיך וגני (תענית ו:)
6. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי רהיט ונפל תורא ואזיל ושדי ליה סוסיה באורייה (סנהדרין צה:)

דף יומי Daf Yomi Insights

7. אמר ר' פפא היינו דאמרי אינשי פון מלחא ושדי בשרא לכלבא (נדה לא).
8. ר' פפא אמר אבב חנואתא נפיש אינשי ומרחמי אבב בזיוני לא אחי ולא מרחמי (שבת לב).

היינו Someone might question my inclusion of this last one in שבת because it doesn't say היינו ר' פפא himself: My response to this is borrowing the words of ר' פפא דאמרי אינשי:

“אי דייקנן כולי האי” (עירובין מח).

ר' פפא and Places

So רב פפא says it is talking about a place with a specific מנהג:

1. אמר ר' פפא באתרא דלא מני פרסי (נזיר ז).
2. ר' פפא אמר במקום שאין כותבין כתובה עסקינן (כתובות טז:)

Well רב פפא is מחלק between this place and that place:

1. אמר ר' פפא ובכפר אע"פ שלא נתן מים על גבי בשר לא מיזדבן (כתובות ד).
2. אמר ר' פפא באתרא דמקדשי והדר מסבלי חיישינן מסבלי והדר מקדשי לא חיישינן וכו'. וכו'. (קידושין נ:)

Places and Places

Here are all the places in ש"ס where it is mentioned “**places places**”, i.e. מקומות מקומות.

(תמיד ל.) (כתובות יב.) (עבודה זרה מד.) (יבמות יד.)

Personal Positions of Rav Papa

A Bastion of Creativity from Daf yomi Insights.

רב פפא כל פרסה ופרסה אכיל חדא ריפתא קסבר משום מעיינא (תענית יא).

Rav Papa Pacedly Progressed on the Path, Preventing Post-consumptionary Pain by Portioning his Planned Partakes one Portion Per פרסה. He Possibly Perspired and Pulminarily imported and Projected Purportedly faster than in פומבדיתא his Place of residence. The Pounding of his Physical Pump Powered his supportive appendages step by step.

ונהגו העם אחריו לצאת בכלי פשתן אמר רב פפא והאידנא נהוג עלמא אפילו בצרדא בר זוזא (מועד קטן כו:)

Rav Papa Postulates appropriate Practical Posthumous wrappings of the Past's Present day.

דף יומי

DAF INSIGHTS

Rav Papa might have been corpulent.

דרב פפא גופיה (בבא מציעא פד.)

Perhaps he was a corpulent consumer.

בהדי וכו. אכיל ר' פפא ארבע (פסחים פט:)

He might have been sensitive about it though.

רב פפא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא חלש ליביה שרף פינכא דדייסא ובעי רחמי ולא אתא מיטרא אמר ליה ר' נחמן בר אבא שפוזי אי שרף מר פינכא אחריתי דדייסא אתי מיטרא איכסיף וחלש דעתיה ואתי מיטרא (תענית כד:)

The **Punitively Painful** comment about Rav Papa **Plus** the **Fi** of **Porridge Put** a **Possible Pause** on the **Power** of his **De**. **Put** in his **Place Potentially Perpetrated** the **Profound Push** his **Prayers** needed to **Promulgate** and **Pierce** the upper **Partitions** of the **Preeminent All-Powerful One**.

דתניא הנודר מן הבשר אסור בכל מיני בשר ואסור בראש וברגלים בקנה ובכבד ובלב ואסור בבשר עופות ומותר בבשר דגים וחגבים רבן שמעון בן גמליאל מתיר וכו. ולתנא קמא מאי שנא בבשר עופות משום דרגיל איניש דאמר לא אשכחי בישרא דחיותא ואתאי בישרא דציפרא אי הכי הכי נמי עביד איניש למימרא לא אשכחי בישרא דחיותא ואתאי דגים אמר רב פפא ביום הקזה עסקינן דלא אכיל איניש דגים אי הכי ציפרא נמי ניכול דאמר שמואל דמסוכר ואכל ציפרא פרח ליביה כציפרא ועוד תניא אין מקיזין דם לא על הדגים ולא על העופות ולא על בשר מליח אלא אמר רב פפא ביומא דכייבין ליה עיניה עסקינן דלא אכיל דגים (מעילה כ:)

Rav Papa **Posits** it is an **ePisode** when his **Physical Perceiving Parts** are **Pained**, and **Problematic Palpitation sPrints** as **raPid** as a **Partridge's aPpendage sPurts**, are **Probable**, **Prohibiting** the **Pleasure** to the **Palate** of the once **Plumaged Prepared** in a **Pan** then **Put** on a **Plate**, yet **Permitting Pescatarian Prohibited Products**.

Rav Papa might have become the **ראש ישיבה** after **רבא**.

רב פפא דעייל לאגמא נעשה ראש ישיבה (ברכות נו.)

Here is one more **רבא** that might imply that **רב פפא** became **ראש ישיבה** after **רבא**.

רב הונא בר מנחם ורב שמואל בר אידי ורב חייא מווסתניא הוו שכיחי קמיה דרבא כי נח נפשיה דרבא אתו לקמיה דרב פפא כל אימת דהוה אמר להו שמעתא ולא הה מסתברא להו הוו מרמזי אהדדי חלש דעתיה וכו. וכו. בשלמא

(תענית טז-טז:)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Faux Amis (fish related)

(False Friends: words that seem similar but aren't)

קוליים (שבת לט.)

Mackerel (רש"י might say it is Tuna)

קולית (גדה כד:)

Thighbone

Spanish Faux Amis

Huachinango: This word has two definitions in spanish. It can refer to a fish dish, or a spicy red Jalapeno pepper.

French Words

Peut : Could

Peux : Could

Peu : A bit or Little

Peau : Skin

Puh Puh Puh Puh

The *Faux Amis* of ר' פפא:

1. אמר ר' פפא לא אבה נרש שמוע דבר ד' רב גידל אמר רב נרשאה נשקיך מני ככיך (חולין קכז).
2. ר' פפא אמר אבב חנואתה נפיש אחי ומרחמי אבב בזיוני לא אחי ולא מרחמי

Well if we are talking about a man who is going through a difficult time (the male equivalent of child birth whatever that may be) wouldn't it mean that the friends that aren't there for him at that time are not real friends? דהיינו ... *Faux Amis* ...

3. ומשום מעשה דרב פפא (פסחים קיב):

פרש"י שהיתה ארמית אחת חייבת לו מעות ונכנת בביתה לגבות הימנה חנקה את בנה ונתנתו על המטה וכשנכנת ר' פפא אמרה לו שב על המטה עד שאביא מעותיך וכן עשה כשבאיתה אמרה לו המתה את בני וברח לו מן המדינה (פסחים קיב):

עת מלחמה (קהלת ג:ח)

Even with all these peaceful institutions of Psak Halacha from Rav Papa, nevertheless when he felt the situation called for a Psak halacha according to only one opinion, Rav Papa didn't hesitate to pasken like that one opinion.

רב פפא אמר משמיה דרבא על ביעור חמץ בלבער כולי עלמא לא פליגי דודאי להבא משמע וכו'. (פסחים ז).

Here he is arguing with his colleague even though, he agrees that if the ברכה for חמץ is said according to פפי's version it is still להבא משמע.

Rav Papa The Prominent Peace Promoter

ועת שלום (קהלת ג:ח) And A Time For Peace

Joke: Two litigants approached the Rabbinical Judge with their respective claims in a dispute. One litigant said his claim, and the Rabbi said upon hearing the claim, "You are right." Then the other litigant said his claim, and upon hearing the other litigants claim the Rabbi said, "You are right." Then an observer asked the Rabbi, "How can both litigants be right, that is impossible", and the Rabbi said "You are also right."

In a **P**ermeation of Rav **P**apa's **P**assionately **P**ursuit of **P**eace, Rav **P**apa the **P**edagogue of **P**eacefulness, **P**ushed for **P**ractical **P**ositions, that **P**ossessed the **P**rinciple **P**rerequisites of both **P**arties of **P**roPPosing **P**oskim.

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

Besides for Rav Solomon who in עמוד א' למעשה, perhaps another prominent figure who promoted great activity towards the achievement of piece in the times of the אמוראים was ר' פפא.

Here are a few examples where we see that ר' פפא gave an example of how to fulfill the מצות עשה or מצות לא תעשה according to all שיטות.

1. וא"ר אלכסנדר אמר ר' יהושע בן לוי הרואה את הקשת בענן וכו'. אבל ברוכי ודאי מברך מאי מברך ברוך זוכר הברית במתניתא תנא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא אומר נאמן בבריתו וקיים במאמרו א"ר פפא הלכך נימרינהו לתרוייהו ברוך זוכר הברית ונאמן בבריתו וקיים במאמרו (ברכות נט.)
2. מאי מברך ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו והנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו ברוך אתה ד' הנפרע לישראל מכל צריהם רבא אמר הקל המושיע אמר רב פפא הלכך נימרינהו לתרוייהו ברוך אתה ד' הנפרע לישראל מכל צריהם הקל המושיע (מגילה כא:)
3. ועל הגשמים וכו'. מאי מברכין אמר ר' יהודה מודים אנחנו לך על כל טפה וטפה שהורדת לנו ורבי יוחנן מסיים בה הכי אילו פינו מלא שירה כים וכו'. אין אנו מספיקין להודות לך ד' אלקינו עד תשתחוה בא"י רוב ההודאות רוב ההודאות ולא כל ההודאות אמר רבא אימא הקל ההודאות א"ר פפא הלכך נימרינהו לתרוייהו רוב ההודאות והקל ההודאות (ברכות נט:)
4. ובחגבים כל שיש לו כו' : מאי רובו אמר רב יהודה אמר רב רוב ארכו ואמרי לה רוב הקיפו אמר רב פפא הלכך בעינן רוב ארכו ובעינן רוב הקיפו (חולין סה.)
5. ובגבולין כדי שתאחזו כו' : מאי רובן אמר רב רוב כל אחד ואחד ושמואל אמר כדי שלא יאמרו הבא עצים ונניח תחתיהן תנא רב חייא לסייעיה לשמואל כדי שתהא שלהבת עולה מאיליה ולא שתהא שלהבת עולה ע"י דבר אחר עץ יחידי רב אמר רוב עביו ואמרי לה ברוב הקיפו אמר רב פפא הלכך בעינן רוב עביו ובעינן רוב הקיפו (שבת כ.)
6. ת"ר נשבר העצם ויצא לחוץ אם עור ובשר חופין את רובו מותר אם לאו אסור וכמה רובו כי אתא רב דימי אמר ר' יוחנן רוב עוביו ואמרי לה רוב הקיפו אמר רב פפא הלכך בעינן רוב עוביו ובעינן רוב הקיפו (חולין עו:)
7. נישלה הכבד וכו' : הא נשתייר הימנה כלום כשרה אע"ג דלא הוי כזית והתנן נישל הכבד ונשתייר הימנה כזית כשרה אמר רב יוסף לא קשיא הא ר' חייא הא ר"ש בר רבי כי הא דר' חייא זריק לה ור"ש בר רבי מטביל לה וסימניך עשירין מקמציין ההוא פולמוסא דאתא לפומבדיתא ערקו רבה ורב יוסף פגע בהו ר' זירא אמר להו ערוקאי כזית שאמרו במקום מרה רב אדא בר אהבה אמר במקום שהיא חיה אמר רב פפא הלכך בעינן כזית במקום מרה ובעינן כזית במקום שהיא חיה (חולין מו.)
8. הנכנס לבית הכסא וכו'. כי נפיק אומר ברוך אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים ונקבים חללים חללים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או אם יסתם אחד מהם אי אפשר לעמוד לפניך מאי חתים אמר רב רופא חולים אמר שמואל קא שוינהו אבא לכולי עלמא קצירי אלא רופא כל בשר רב ששת אמר מפליא לעשות א"ר פפא הלכך נמרינהו לתרוייהו רופא כל בשר ומפליא לעשות (ברכות ס:)
9. בזמן ששליח צבור אומר מודים העם מה הם אומרים אמר רב מודים אנחנו לך על שאנו מודים לך ושמואל אמר אלקי כל בשר על שאנו מודים לך רבי סימאי אומר יוצרנו יוצר בראשית על שאנו מודים לך נהרדעי אמרי משמיה דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחייטנו ויימתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקיך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך אמר רב פפא הלכך נימרינהו לכולהו (סוטה מ.)

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

Perhaps another example of this is when רב פפא wanted to establish the משנה according to all opinions:

רב פפא אמר למיתה ודברי הכל (בבא קמא י.)

Rav Papa said: Our Mishnah, which teaches that one who causes a portion of the damage is regarded as having caused all the damage, speaks of where a second digger is obligated to pay completely for an animal's death; and this is the opinion of everyone.

Perhaps Rabbi Solomon beat Rav Papa to the peaceful punch over there in מסכת ברכות, however Rav Papa still managed to add an additional scenario where all parties are agreed.

אמר רב פפא הכל מודים בפסח שמניח פרוסה בתוך שלמה ובוצע מאי טעמא לחם עוני כתיב (ברכות לט:)

His Peaceful activism went so far that he even clarified that there is in fact no dispute. That is absolutely amazing given the fact that the teachings were originally presented as being a dispute.

איתמר התוקף ספינתו של חבריו ועשה בה מלאכה אמר רב רצה שכרה נוטל רצה פחתה נוטל ושמואל אמר אינו נוטל
אלא פחתה אמר רב פפא לא פליגי הא דעבידא לאגרא הא דלא עבידא לאגרא ואיבעית אימא הא והא דעבידא
לאגרא הא דנחית ליה אדעתא דאגרא והא דנחית ליה אדעתא דגולנותא (בבא קמא צו.)

The Gemara discusses the law with respect to one who siezes and uses another persons boat:

It was stated: In the case of one who siezes the boat of his fellow and does not work with it, Rav said: If the owner desires, he takes its rent; if he desires, he takes its depreciation. But Shmuel says: He takes only its depreciation.

Rav Papa said: In fact they do not argue. This ruling of Rav (that the owner may choose to charge either rent or depreciation) refers to where the boat is designated for renting, whereas this ruling of Shmuel (that the owner may charge only for depreciation) refers to where the boat is not designated for renting. If of you prefer, Isay: Both this ruling of Rav and this ruling of Shmuel refer to where the boat is designated for renting. This ruling of Rav (that the owner may choose to charge either for rent or for depreciation) refers to where he [the one seizing the boat] went down into the boat [i.e. he took possession of it] with the intent of paying rent, whereas this ruling of Shmuel (that the owner may charge only for depreciation) refers to where he [the one seizing the boat] went down into the boat with the intent of stealing it.

דף יומי
דאטאס ומסך דאטא

It Is Time

שלום

Peace